

XVIII. évfolyam 21 szám.

Petroșeni, 1941. december 25.

Szeretetet kérek az Agyaltól

Irtá: MOLNÁR SÁNDOR

A világ fájdmát érző lélek, a megcsufolt Emberi érzés szakaszja ki szivemből az éneket: Szeretetet kérek az Agyaltól.

Összetaposott, meglepett keresztény hitemben, a legszebb emberi megnyilatkozásban, a kegyetlenül rideg jajgatásban, kövé fagyott holnap bizonytalanság dermesztő napjaiban, tele torokkal nyilatkozatom ki: Szeretetet kérek az Agyaltól.

A beborult kérek ég alatt semmi mást nem akar a szenvedő lélek, csak szeretetet. Megújhdást és örök szépséget, amelyből hiányzik a fenyegetés, ijesztetés nagyszárnyu héjája, a másnak mindig rosszat akaró utcai tüntetés, színes csóvák égető parázsa, amelyen annyiszor égettük meg Krisztus eszméjét lágyan és alázatosan megismogató szívünkben. A beburkolt szívek megnyílását eszedezem én, a fergeges viharban égő szemek megnyugvását, a revolvér, bombát, egymástépő sárum-zivatar megszüntetéseért imádkozik a jó keresztény, 1941 karácsonyának éjszakájában.

Matyánek Isten, ki vagy a menyiekből, szeretetesség meg Te neved, Jöjjön el a Te országod, a melyben lehull az egymásra emelt kéz haragja és legyen meg a Te akarod, amely a kereszténység és az Ember felbecsül-

hetetlenségét rejt magában. Legyen meg a Te akarod, amely viruló és nevető embereket akar a világon, édes csemetéssel kacagó gyermeklelküket, kis házat tetővel, ablakot virággal és a gyilkos zene heiyelt megbántott lélekhez szóló békét jelentő gyönyörű zenét.

Legyen meg a Te akarod, amelynek tudatában térdre hullunk és megörbült, elfecsérelt életünk utolsó szépségét rakjuk fohásként oltárod elé. Tudjuk, hogy nagyon bűnösök és elvetemedettek vagyunk és azt is, hogy ellenségek lettünk egymásnak, ember az embernek, lélek a léleknek, de ha Téged követünk, akkor Te csinál igazságot, Te nagy ítélőbíró, aki meg kell büntesd a rosszat, a másnak vermet ásó sarlatánt és emeld fel a Jóságot, amely magas trónusodnak tisztaságát képezi és ne vgy minket a kísértetbe tovább, mert elpusztulunk, mint a fergek, a telvek és nyomorult páriák.

Szeretetet küldjél nekünk Szent karácsonyára!

Nem kellene a cifra rongyok, mű jóságból lélepitett szokások, fényes boltok kirakatainak kelmei, gyermekeknek való kardok, puskák és leki-csinított tankok, amelyek istentelen-ségünk eszméit juttatja szemeknk elé.

Felnőtt emberek vagyunk már, akik tanultuk a Biblia szépségeit, az Új és az Ó Testamentum összes ránk-vonatkozó pontjait, amelyben az emberi élet szépségeit, egymás megbecsülését tanultuk meg s ma csodálkozva nézünk szerzetést: hol vannak az Isteneszmé hitvallói, az egy Istent imádók milliói, hol vagyunk mi, akik nem akarjuk megérteni egymást?

Mindent megtudunk ostromolni, ha kell körülrepülni a földet, hideg és melegséget légyúrni, megsemmisíteni az erőst, rabszolgásgunkba hajtani az Erőt, a gépet, a vasat, a földet s most harcolunk a csillagokért, hogy azokon keresztül legyünk továbbra is gonoszak. Csak egyet nem tudunk meghódítani a magunk megcsönkített életének: a Szeretetet. Szabadíts meg a gonosztól minket, ettől a telhetetlen gyűlölettől, amely kiégette az emberek szívéből a szépséget, a szeretetet, az egymást tisztelni tudó akaratot s bele vitte a kísértetbe, a legaljasabb posványosságba, amelyből csak Te tudod kivetzetni, az eldurvult lelkeket. Hiszünk egy Istenben. Mindenható Atyában, menynek és földnek teremőjében, abban a Hatalmasságban, amelyek keresztény hitünknek adta, ápolja és megtisztítja. Hallgasd meg földi halandók, bukdácsolók kérését, amely semmi mást nem kíván, semmit sem akar, lemond a ridegségben kapott minden külsőségekről és fájó sebeinek gyógyíttatása közben sóhajta könyöri: Szeretetet kérek az Agyaltól!

Karácsonyi ajándék három asszonynak

Vigasztalás és emlékezés

(Idushoz menjen ez a vers, Jó szó van benne és jó akarat. Megértheti, mert asszonylike van, amelyben a szépség mindig megmarad.)

Költő, aki jót hordoz szívében,
Nem felejt el azt, akit szeret.
Úgy csúng az emlék borús életében,
Mint egy áldott, édes üzenet.

Ki távol él, azt ilthon a lélek,
Szorítottá magához örkre.
Ha szenved is, de szenved szívében,
Készülhet új és szent, nagy örömekre.

Aki szenved, az öröme talál majd,
Mert bánata megszentelt élet.
S ez a százszor kivrágott tavasz
Látogasson meg ezerszer Téged.

Ne nézd a multnak ködös fellegét,
Amely szivedet árnyékkal befalta.
Idegen lélek furakodott közhé,
A sádn, amely les rednk naponta.

Hidd el, hogy mindig egy emlékszőnk red
Mint közös életünk legzebbek napjára.
Ha bánt is a sors és rád sulyt az ökle,
Gondolj rednk és Transylvániára.

(1941, december 8).

Molnár Sándor

Gyermek szívével köszöntelek

(Bogdán Pirkónak íródott ez a vers, annak az asszonynak, aki önmagán kívül másoknak is örömet hozott lelkének kincsével.)

Az a csöppség, mely leszakadt szivedről,
Annyit szép napot varázstól már élem,
S az örömet, Téged illet köszönet,
E boldog napnak től reggelén.

Te legkeisebbik, Te jószívú Testvér,
Kacagása és dala a régi háznak.
Kinek hangja, jó kedve és lelke,
Mind tavasz szellő, folyton itt cikázna.

Jó most emlékezni a régi szép időkre,
Pirkóra is, a ferge kis leányra.
Arra a borús téli alkonyatra,
A megbabonázott, havas délutánra.

Azóta az évek szertefoszlottak már,
Rágedt lett a földi nagy világ,
Vigasztalásnak szorítad a szivedhez,
Lelked virágját, a drága Lucsikát.

(1941, december 8).

Molnár Sándor

Utólagos köszönet egy jóságért

(Flora Oligicának küldöm ezt a verset, egy szép emlék jegyében, amelyet Ö teremtet meg lelkével számomra.)

Husz éve már s a távol földi zenéje
Úgy muszájra juttatja dalát
Mint szép napoknak álom-meséje,
Hozzák életem, December havát.

Azt a napot, melyet kijelöltél
És az utat is, mely Hozdát vezet.
Egy szó, amelyel ledhez kötöttél,
Úgy él bennem, mint szép emlékezt.

Husz éve már? Milyen öreg az élet,
S a Te szíved is mennyit szenvedett.
Bánat és könny, mind a tied lett,
A jéghideg Sors, élni nem engedett.

Úgy botorkálok most is régi házatokhoz,
Mint ki a szívet ottan lejtette.
S a vén ajtóknak sárga rétkilincsen,
Erős kéz kezét rajtfelfejtette.

S nézem az udvart, Szusza nénit, Anyánkat,
És mindazokat, kik éltünk jó kenyeren.
S a régi Oligicát, az Apácajelöltet,
Amint reggel a zárdába megyen.

(1941, december 8).

Molnár Sándor

Levél az újságírókhoz

A szent tüzet, amely küldetésünkben lobog, nem szabad, hogy profán és nem emberi hangok alacsonyítsák le. Így lehetne megvilágítani azt a gondolatot, amely hivatva van az újságírók életét erősíteni.

Aból az alkalomból írónak e sorok, hogy az itt maradt kisebbségi magyar újságírók, már akik ezt a fényűzést megengedik maguknak, az utóbbi időben újból acsarkodnak egymásra. Rettenetesen lenik a fogukat s tigris akaratallal felejtik el arról, hogy az itt maradt és itt élő kisebbségi magyar újságíróknak egymásközött nem szabad egyenlőtlenségeket elindítani, azt tüzelni és a testvérelenség csóvját eldobni egymás között.

Amíg többen voltunk, erősebbek, azt meg lehetett eszelni tenál, habár akkor is bűn és vétke volt, de legyünk engedékenyek, sok esetben förtéket hátrányos dolgok, amelyek az akkori viszonyok között kikényszerítették az egymásközötti harcot. De ma? Érihetetlen és megmagyarázhatatlan.

Az utóbbi hetekben már újból olyan cikkek olvashatók némelyik kolléga lapjában, amely ha így megyen tovább, életellenes dolgokat tekinthetjük és nem azonosíthatjuk magunkkal vele. Mert újságíró és újságíró között lehet véleményeltérés, de feltehetően, hogy mindig csak jóhiszeműen jár el és ez menetségi szolgák számára mindig.

Pontosan értesülve vagyunk arról, hogy különböző egyének írásbeli feljelentéseket tesznek, magyar újságíró magyar újságíró ellen és a most igen hangzatos eszméletjeszövegeket nevezzi benne kollégáit, fűszerezve egyéb olyan dolgokkal, amelyről jobb ha nem beszélünk egyikünk sem. Mert ha vannak a társadalomnak furcsa felfogásai egyénel, akkor az újságíró az, akire mindent rá lehet kiabálni, piszkot szórni fejébe, mert sokszor saját hibájából kerül olyan helyzetbe, amelyet él, létfenntartás, kenyér, család stb. kényszerít bele, de amely valóságba mindenki belesik életében egyszer, csak arról nem tud a világ, pedig sokkal piszkosabb, szennyesebb, mint ha az újságíró megereszett egy cikket, amelyből aztán egy darab kenyér jutott családja asztalára.

Azonkívül egy társadalmi rendszerben élünk, amellyel mindenkinél, aki itt él, számolni kell. Nem vonhatja ki ez alól senki sem magát, mert ha ezt teszi, akkor lehetetlenné lesz számára a helyzet. Ezt azonban büdül feladni kár és nem is gyakorlati. Főleg pedig nem szép és nem kollektív, hogy egymást olyan gyalázatos dolgokkal vádolják, amelyek nem férhet össze a kari tekintéllyel. Mert az, aki denuncciát valakit, mindig előnyököt akar szerezni a maga számára. Vagyis, a más bűrén akar hasznót húzni. Aztán jön a visszavágás. A megvádolt jelenik fel a másikat. Akkor az szomorodik és hosszú ideig kell küzdeni, hogy tisztázza magát. Közben a harmadik jól nevet a dolgon és az olvasó kezd ünni az egészest s egyike sem tünteti ki bizalmát, amely azon alapszik, hogy az előfizetést elfelejté megfizetni, sőt vissza küldi a lapot is.

Kérdésközös fűszertel: mire való ez a csunya dolog?

Altközös ítézetük szavunkat, tudják, hogy rólik van szó. Semmi értelme annak, hogy kisebbségi srábnal azzal ítétsük időnként, hogy az újságírók egymást üssék. Denuncciálni pedig a legelfajább dolog és azt hagynt kell a letínt kor Metternichjeinek, akik törpességükben nem a tehetségükkel tündek ki, hanem azzal, hogy amelyek újságíró nem írt a szájuk íze szerint, azt fejlejtették, hogy ilyen és olyan nem tudni micsoda.

Feladrendű emberek az újságírók és nem szabad, hogy az ököi jogához forduljanak egymással szembeni ügyek elintézésében.

Ne legyenek igrégek és ne sajnálják egymástól a konyert: Isien ajándéka az és joga van hozzá mindenkinél. Attól pedig még nem lett jó újságíró seki, ha alaposan kitérítette kollektáját. Ennek lehetett erkölcsiellen létejóság-sága akkor, mikor mindenki valamelyik pártnak volt a szeretője. Ma azonban ez megszünt. Szünjön meg tehát az acsarkodás is. Nem újságírókhoz illő valami. Annál minden van a társadalom különböző helyein arról írni lehet és kell, hogy az újságíró tollát és eszt értékesebb és nem személyes bosszúk kielégítésére is, nagyon jól lehet használni.

Helye van a kritikának is, adott esetben. Olyan rosszak azonban még sem vagyunk, sem miok, sem a népünk, hogy arról ne lehessen sok jót is mondani. Mi is kritizáltunk eleget, személyeket, egyéneket, de azt, hogy egy népek tagjai vagyunk, amelyet tisztelni kell és tudnak tisztelni, sohasem felejtettük el írásaikban. És nem is fogjuk. Legyen ez mérvadó kolléga urak és igrység helyett hasson át inkább bennünk az egymást szerető és megbecsülési szelleme.

MOLNÁR SÁNDOR

HIREK

Szeretett és hozzánk mindig jó előfizetőinknek, hirdetőinknek és támogatóinknak a legszebb és legjobb karácsonyi ünnepeket kívánja a Napló szerkesztő-sége és kiadóhivatala.

— **Hárlózás.** Sulyos szerencsétlenség és gýász érte az elmúlt napokban az állalánosan Ismeri Gárbóvanu családát, valamint Vádejá Györgyöt, a Jiul sportklub jónévű játékosát, akinek felesége, Gárbóvanu Mária, fiatalon, 19 éves korában hirtelen meghalt.

A haláleset mindenfelé általános részvételt keltett és a gýaszban levő családot rengeteg keresetk fel részvétükkel. A fiatal nő temetésén az ismerősök és barátok nagy tömegei vettek részt és kísérték ki utolsó útjára. A gýaszban élő Gárbóvanu családunk és Vádejá Györgyünk ezúton fejezzük ki őszinte részvétünket a magunk részéről is.

— **Kőszonnyalváltás.** Mindazonáltal, akik felejtetlenül jó feleség és leányunk Vádejá Györgyné, született Gárbóvanu Mária temetésén résztvettek és jelenlétükkel fájdalommal enyhítettek, ezúton mondunk őszinte köszönetet.

A gýázoló család.

— **LEGSZEBB felvételek, művészi kidolgozású képek csak a Lászlak fényképész műtermében készülnek. A műfomat önállóan vezeti.**

Cukrászati különlegességek DEMETERNÉL.

Az író karácsonyi naplója

Az Adventi hangulat, az ember magabizallsága a bűnös élet tépőpontján, a Szeretett utáni vágyakozás, az emberkerés az embertelenségben (Ady szavai), ugy él a lélek, mint az üldözött vad, amelyet puskácsó elé fogtak már, csak még nem maradt a porondon, Ismeretlen Vadász nagy öröme. Tudom, nemcsak mi élünk így, hanem mindenki. Ma az emberriség egy különös életértegen hengeríti át magát. Megkergült életében irtózatot táncot kezdett, egy kegyetlent, sohasem látott forgást, amelyet még nem szédült bele a lélek a láb nem fáradt ki, a szív még lüktet s várja a boldogabb és reményteljesebb karácsonyt, amely az igaz Szeretettet, az egymást jobban megbecsülést, amikor embermódról és nem ordító vad haraggal tekintünk egymás megpróbáltatásokon keresztül ment élke fele.

A karácsonyváras, az a gyönyörű ige, amely befelé tekintésre bírja a

keresztény embert. Hogy nézz a lelkek mélyére, számold össze elmúlt életedet, vald meg legalább önmagadnak az igazat és ha érzed, hogy valamit nem jól csináltál, javisd ki hibáidat, hogy ha a napok elmúlásában le is ment a fény a te haraggoddal, ne menjen le a legszebb ünneppapok alkalmával a karácsony szép szimbólumában.

Meglátod milyen jó ezt a palástot szivedre melegíteni a nagy árvaságban!

Érezned kell, hogy ember vagy, szerető lélek, az egy Istent imádó gýaróság, aki velem együtt hazugul éled napjaidat. Neked is, nekem is szükségünk van, hogy szétézzünk lelkünk házatáján, mert sok seperi valót hagyott ott, elmúlt életünk. Dicsekedni ezzel nem szabad. Hibánk, bűneink, gýaróságaink elmúlt életünk szemétdombja, amelyet illik eltávolítani legalább a Szent ünnepe várakozásában és térdepeljünk le a Jóság oltára elé, hogy vezekeljünk. Gyertya fény nélkül, célo nélkül, mint fitogtatni, külsőségekkel megtáncoltatni feketesé-

günket nem szép dolog és nem is bűnös emberhez illő.

A nagy szőrnységben, milyen felemelő csépség lesz életedben. Ha akármilyen csekélyeséget raksz is életed asztalára és ha csak gondolatban is átveszed azt az érzést, hogy én ma jót cselekedtem, lelked magasan fog szárnyalni, a bensődben azt sugja valami titokzatos érzés, hogy jó élni, mert szeretek valakit és engem is szeret valaki. Mert a nagy paradéval megajtszott ajándékozás sohasem adja azt az értéket, amit a szívből adott jóság és amit annak adunk csak, akit vagy akiket nagyon szeretünk. Egy parányi kis szeretet pedig minden kérges szivben található lesz, ha gýadja átveszi azt az érzést, hogy embernek született, az egy Krisztus eszméjét tartja ön maga számára, minden ténykedésében irányítónak.

Olyan nagy hatalom ez, amely megtud birkozni minden földi gýakossággal és mindennél áttűből, hiszen sabb és felbecsülhetetlenebb. Nem halt meg a Szeretett, csak alszik vagy csak visszaszorult a lélek mélyébe.

Levél egy szegény kutyáról

Az Újság vasárnapi számában olvastam ezt a szomorú hírt, amit szóról szóra el kell ismételni:

»Nagy veszteség érte a rendőrkutyasporot. Tihanyi Axel, a hírneves rendőrkutyakommandó klmut, Gyomor- és béluhur okozta korai távozását. Sok világsz. versenyen vett részt, tehetségének és tudásának mindannyiszor tanújelét adta. Ha nem is állt aktív rendőri szolgálatban, mégis sok más rendőrkutya nevelődjét fel a példáján. Mintaképe volt a szolgálatkész, jóindulatú s amellett embervédelemben bátor és erőly munkakutyának. Fegyelemzettsége az ömeggelagadásig ment, megbízhatósága és kíváló jellege az aldreale-erények megtestesítőjévé avatták. Mindenki szerette a jó „Rollyt”, aki valaha összekötetésben volt vele rövid életében.

Könyvekig meghatódva olvastam az Újság a tragikus részletekben bővekedő, vétele-
nül szomorú és szívbemzőő gyászjelentését. Most, közvetlenül a halálhír vétele után, nem is tudom rögtön állítani, hogy milyen szörnyű-
séges szerencsétlenség érte az emberiséget a kíváló jellemű rendőrkutya hirtelen halálával.

Hol van a szó, amely kifejezheti amelyet a szívbem érte, hol van a toll, amely leírhatja, milyen örök példánysággal tolnak a könyvek a szemembe. Na haragudjon kedves szerkesztő ur, remeg a toll a kezemben és itt állók szinte bennül, földbágyokerezett lábakkal, támlayogva és titkadtan a szörnyű gyászír előtti!

Ki hitte volna, hogy Tihanyi Axel itthagy minket? Ki hitte volna, hogy élte példányi lekönyvi majd és, hogy itt kell hagynia, jaj, oly korán, a földi gólyát, jaj!

Döbbenet áll az egész társadalom Tihanyi Axel koporsója előtt, őh, miért hagyta itt minket, derék eb, most mi mit kezdünk el nélküled?

A gyász, amit érzünk, igazán méltó módon, gyönyörű szavakkal fejezte ki az Újság kutyaszíni munkatársa, a gyászír feliratszedésével, első helyen jelent meg a kutyarovatban és én érzem, hogy e szívszaga nekrológ

után csak szárnalmas dadogás mindaz, amelyet e nagy állat halálához hozzáfűzök, de eleget teszek mégis kegyeletlen kötelességemnek.

Nagy kutya volt!

Valóban szolgálatkész volt és jóindulatú. A legszebb érelyekben bővekedett. Nem lopott, nem hazudott, nem csalt. Mindig eleget tett lovalgas kötelességeinek!

Oh, gyakran láttam őt, amikor gondolatba mélyedve sétált az utcákon, ilyenkor nem merte őt zavarni senki sem. Egy-egy sarkon hirtelen megtorpant és eleget tett kutyakötelességeinek. Sosem fogom elfelejteni, amikor elment a ballábát, amikor hangosan sugárzott ilyenkor belőle a jóindulat és az emberszeretet! Csupa szív, csupa derű!

Ha kutyát láttam az utcán, akkor felel redt benne a gavalér, lovalgi szolgálatokat teljesített a kutyahölgyek körül, mélyen meghajolt és diszkrétan, finoman, ömeggelagadó fejelemzettséggel szaglászott, — ilyenkor könyvem lovaltuk a szemembe és döbbenet berdeztem magamtól, — lehetséges, hogy ez a lény is fog hagyni minket, lehetséges, hogy ő is kíméljük? Ittözva kergettem el azán magamtól ezt a gondolatot, nem, a sors nem lehet hozzánk ilyen kegyetlen, Ugyis sok veszteség érte az utóbbi időben a kultúrát...

És bekövetkezett az, amitől mindenki fél! Axel eldávzott körünköl. Gyomor- és béluhurja volt. Hába küldték Karlsbadba, hába konzultáltak betegágyánál a legjelesebb orvosok, már nem lehetett segíteni rajta.

Utolsó órái megrázóak voltak. Esméletlenül felkúdt családja körében, olykor azonban kinyitotta a szemét és halásan nézett hozzá tartozóira. Ott volt az Újság munkatársa is, remülten állott a betegágy mellett és leste, hogy mik lesznek a népszerű rendőrkutya utolsó szavai. Ekkor már alig lélegezett, már csak pihegett. De hallani lehetett, amikor őrtit erőfeszítéssel mégis csak megszólalt, halkán, elhaló hangon, oh, jaj:

— Mehr Licht! — mondta.

Mind megdöbbenve álltunk ott. És Goethe utolsó szavai jutottak eszünkbe... Nagy szemléltük így találkoztunk az utolsó percben.

Most újból karácsony van, amikor kell vissza emlékezni az elmúlt évek rosszának mondott napjaira és szeretnénk ráismerni arra az emberre, akinek nevében, valamikor (emberkorunkban), szeretettel ölelgettük egymást.

A ma egy évi karácsony?

Egy elszabadult, vad szenvedély, felelőtlen társaságnak terrorja nehezedett a jó polgárok és törvénytisztelők élete föl. Mindennap összeirattak bennünket, fenyegettek, éjjel ablakainkon kopogtak durván és cipeltek még durvább helyekre. Ember az ember. A törvényt felrugó alakok, akik képen törölték lépten nyomon az ország sok millió és becsületben élő lakosát, lehetetlenné tették az életet.

Az akkori karácsony nem is a Szeretet, nem is az anyagi és nem is Krisztusi, hanem a rosszasság ünnepe lett mindenki számára, aki ellentállott a jogrend eltiprásának és annak a felfogásnak, amely nem ismert sem egyéni sem kollektív rendszert, annál kevésbbé egyéni szabadságot, magán-tulajdon szentségét stb.

— Mehr Licht! — mondta a nagy hal-dokló és arra gondolt, hogy valóban több világossá kellene ide, bizony több világosság, amikor munkaközben szerencsétlenül járt bányászokat négy sorban intézik el, de egy rendőrkutyról tizenhat szívbemzőő sort írnak! Bizony »mehr Licht«, az izléstelenségnek ebbe az Eldoradójába, ahol kutyakultusz van, de nincsen emberkultusz!

Bécsben van egy meredej utca, egy hívják, hogy Berggasse. Az állávédó egyesület itt egy traktor irtat üzemben, hogy ez a traktor vontassa fel a súlyosan megrakott stráfkocsikat és így megkíméljék a lovakat. Közben ott megy a járdán lihegve, kipirulva, rogyvaat terdekkel, hatvan kilós szeneszákkal a hátán, a szenesember. Pillanatontként megáll, hogy kifújja magát, minden tizedik lépésnél le kell tennie a súlyos zakot. Egészéjszék, energiatáji, életének sokszor éveit adta bele ebbe a cipelésbe. És ott megy melléte az uttesten a terhétől megszabadított ló és röhög!

Javaslom: jelöljük meg márványtáblával azt a sarkot, ahol Tihanyi Axel gyakran megállapodott. Temetésre napján álljon meg ott percre a munka az Újság szerkesztőségében.

Szerkesztő Ur! Én szívesen cserélnek a kutyákkal. A kutyám határozottan bának velem, mint én a kutyámmal. Hütlén, ellőg és végeredményben fitymül rám. Ha azt az ajándatot fenném neki, hogy ő legyen én és én legyek ő, 6 legyen az én gazdám és én az ő kutyája, akkor a leghatározottabban visszautasítanám ezt az ajánlatot.

Majd boldog lesz cserénél egy emberrel! Ha én meghalok életem végén, sok ha tíz sort kapok a pesti lapokban.

Egy kutya legalább tizennyolcat kap! És van is ebben valami igazság. Mikor jutok el odáig, hogy az »alldreale-erények« megtestesítője legyek és elismerjenek?

Sokszor üdvözlő Szerkesztő urat bájltársa.

Most jelent meg!

Molnár Sándor: **Vallomások könyve**

Tele őszinte emberi vallomásokkal, ember-szerető szépséggel és olyan hivallással, amely a nemes ember lelkeből fakad.

Ára 100 Lel. Megrendelhető a szerzőnél Petroşeni

Ott gubbaszt félve, mert nem tudja, hogy mit akar az emberiség vele. Ott tartja e továbbra is a világ alapjaként, vagy azt az ellentétet, minden jó lélek ellenségét, a kegyetlenségét akarja, hogy győzedelmeskedjen? Hinni kell abban, hogy reménykedhet a szív. Hinni kell abban, hogy mostani helyzet csak eltévedt felhők alatt feketedik és kell jönni az életetadó nap-sugárnak, az áldott melegnek, amely a szívet is dobogtatja és akkor az Adventi magabaszállásból valóban boldog karácsonyi szeretet lesz az ember legszebb megnyilatkozása, amelyért és csak ezért lesz érdemes embernek nevezni önmagukat.

Ma egy éve, 1940-ben, boldog karácsonyi ünnepet kívántam magamnak és újsókor boldog üjszestendő!

Azóta, ha találkozom azokkal, akiknek ugyanezt kívántam, folyton fenyegető pisántásokkal tekintenek felém, mint akinek jó kívánságait nem hallgatta meg életünk és sorsunk intézője.

A város akkori primárjáról szép cikket írtam. Fiait erejét, tehetségét és ambícióit akartam lejegyezteni és az ára, a köszönet, az volt a szép szavakért, hogy karácsony szombatján felhivatott, cézári módon, és a legrombább hangon veszekedett és fenyegetett hogy majd ellátja ő a bajomat, hogy róla írni mertem. Hába hangsúlyoztam, hogy a legszebbet írtam, ami el tud képzeln, egyszerűen dicserem és mert ellensége volt mindennek, a mi emberi, szép és gondolatilag felemelő, s olyan legkört teremtet, amely nem méltó sem egy diplomás emberhez, sem pedig az új eszmék fiatalágához.

Ez a fiatal ember, hála az égnek, elköltözött városunkból, mint aki érezte, tudta, hogy semmi maradandó nem hagyott itt egyebet, mint kellemetlen emléket velem kapcsolatban.

Mert az még sohasem történt meg egyetlen újságról sem, hogy ha valakiről dicserő hangon írt, akkor ezért szemrehányás, szidás és fenyegetés lett volna a jutalom. (m. s.)

D-sale. D-lui
Tek.

urnak — urnónek

Str.

— Egyetlen polgári szó-
rakozó hely az Iparos-
klub Petroșeniben, ahol a
legjobb italok, kitűnő házi kony-
ha, sültkülönlegességek állandóan
kaphatók.

A legfinomabb enyedi borok.
Husos napokon frissen készült
zónapörkölt, Vasárnap d. e. házi
teperős pogácsa és borsos to-
mány. Minden alkalommal frissen
hozott kitűnő sör.

Tisztes és előékeny ki-
szolgálásról JÉGER FERENCZ
vendéglős gondoskodik. — Baráti
összejövetelekre alkalmas külön
helyiség.

Legfinomabb tea- és cukrász-
sütemények

WELTHERNÉL.

KITŰNŐ italok és likőr-
különlegességek, tisztán kezelt bo-
doga cikkek állandóan kaphatók
a MÓDY-bodegában a placitén.

— A HÁGER Bodega
sörözőjébe mindennap frissen
csapolt sör, finom felvágottak,
kitűnő borok és más italok szó-
líd naplárban.

A Napló előfizetési ára:

Három hónapra 75 Lei.
Hat hónapra, 150 Lei.
12 hónapra 280 Lei.
Intézményeknek, vállalatoknak
és kluboknak stb. évi 1000 Lei.
Külföldre egy évre 500 Lei.
A NAPLO szerkesztősége és ki-
adóhivatala, Petroșeni, Strada
Regele Mihai I. 20 szám.

— A GULD bodegában a
legfinomabb csemegésajtok, fel-
vágottak, cukorkák és legjobb
italok állandóan kaphatók. Fris-
sen csapolt sör.

KRAUSZ J. órák és rádió-üzlete Petroșeni, (Parkall szemben)

A legjobb falí, zseb és ébresztő órák, ékszerek
és aranygyűrűk nagy választékban.

Mindenféle műszerek és órák
javítását vállalja felelősség mellett

**A világmárkás 1941—42-es SIEMENS rádiók
zsilvőgyl raktára.**

Rendeljen Hangya-borokat, likőröket

Aiud és nemrég kibővített aradi borpincéink az előző
évek kitűnő bortermeléseiből rendkívül kiegészítéssel és
nagy választékkal rendelkeznek. Pincéink készleteit
nem befolyásolta a múlt évi rossz termés. Nemcsak
kelemes ízű asztali borokkal rendelkezünk, hanem
kitűnő muresmentai falborokkal is. Sző-
vetségünk évizeték óta fennálló Rum és Likőr-
gyára minden igényt kielégít. — Ajánlunk elsőrendű
Consum és Krémlikőreinket, Consum és
Teaurmájainkat, továbbá Konyak készítménye-
inket. Ahol a községben nincs szövekezet, ott ma-
nosoknak is a leggyorsabb készséggel rendelkezésre
állunk, úgy kis, mint nagy tételekben. Adjon fel pró-
barendelést. Árjegyzéket készsággal küldünk. Nagyobb
vétel esetén keressse fel pincéinket. RENDELÉSEK:

„Federala Furnica“ Aiud, jud. Alba, vagy
Magazin de Tranzit Furnica Arad, Str. M. Mureșan 7—9.

„JIANUL“

a zsilvőgylének legelső bor, sör és mindenféle szeszitalok
nagy raktára

Állandóan kaphatók a legkitűnőbb és legfinomabb borok, likőrök,
különböző italok a legolcsóbb naplárban. Sörben is csak vezető
gyárak termékeit szállítja. Bragadiru sör a közönség kedve c itala.

Tegyen egy próbarendelést.

Cime: PETROȘENI, STR. REGELE MIHAI, (Malea).

A volt „ROYAL“ bodega új tulajdonosa

Fantazia Anselia

PETROȘENI, az Uránia mozgó mellett

Raktáron tart: a legfinomabb italokat, bort, likört,
csemegét, vaj és tejtermékeket, csokoládét, cukorkát,
gyümölcsöt, elsőrangú felvágottakat, halkonzerveket,
friss és speciálisan készült gusztrákat. — Naponta
frissen csapolt sör.

UZINA ELECTRICA S.P.A.

PETROȘENI — Anyagraktára:

tart mindennemű magas és alacsony feszültségű szerel-
anyagokat. — Csillárak, izzólámpák és főzőkészülékek
a legutáynosabb áron.

Elvállal mindennemű szerelési munkálatokat
felelősség mellett

SADOVEANU ȘTEFAN

Rum, likör és cognagyára. Borpincészet, legfio-
mabb borok, kitűnő sör és egyéb szeszitalok
nagyraktára.

PETROȘENI, Str. V. Conta, volt Schäffer raktár.

Bodrog János

bodega és csemege különlegességek raktára

PETROȘENI. (Szemben a Liszka-féle fotóműteremmel.)

Mindennap frissen csapolt sör, enyedi és más speci-
ális borok. Likőr különlegességek, csemegék,
csokoládé, vaj és konzervek állandó vásár-
lási hely.

Felvágottjai a legjobb gyárak termékei.

Legszebb és legmodernebb butorok, háló és
uriszobák, ké-
nyelmes szék-ek, legújabb divatu sport gyermekkoscsk
az Aradi Butorraktárban, Petroșeni.